

vedkommende Borgere en stor Trøst, at de have en Appel fra Bygningscommissionen, at de ikke skulle være nødt til at underkaste sig dens Kjendelse i disse Sager, som jo kunne være af meget betydelig Interesse for dem, men at de have Udgang til dog at kunne faae dens Afgjorelse af Sagen prøvet af en anden Instants, en Instants, som staaer udenfor og er mere upartisk. Jeg troer, at dette er Noget, som Borgene ofte ville sætte Pris paa, og jeg stulde derfor være af den Mening, at der ikke kan være nogen Grund til i den Henseende at træffe nogen Forandring i Lovforslaget.

Justitsministeren: Jeg maa maaskee gjøre oppmærksom paa, at, fordi Bygningscommissionen kommer til et Resultat, derfor staaer det Vedkommende, naar han ikke er tilfreds dermed, frit for at foredrage Sagen for Justitsministeriet, der ifølge Bestemmelsen i en af de sidste Paragraffer i Loven, nemlig § 39, kan indrømme Dispensation, selv om Bygningscommissionen ikke finder, at den har Anledning til at give en Saadan. Det er altsaa ikke betaget den Vedkommende at faae Sagen prøvet af en høiere Instants.

J. N. Hansen: Og det maa tilmed bemærkes, at Amtet efter disse Bestemmelser ikke kan give en Tilladelse, som Bygningscommissionen har nægtet; og den Slutning, som den ærede næstfødte Taler (Zillisch) drog deraf, er derfor aldeles urigtig; thi, naar, som sagt, Bygningscommissionen ikke gaaer ind paa at indrømme Dispensation, kan Amtet ikke give en Saadan.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Varfød til § 1:

1) „Nærværende Lov . . . Grund“ (Linie 1—3) rettes saaledes: „Nærværende Lov gjælder saavel for samtlige Kjøbstæder som for de Bygninger, der opføres paa en Kjøbstads Grund“.

for kastedes med 58 Stemmer mod 5.

2) Udvalgets Forslag til samme §: at der i næstfødte Linie sættes: „Indstillinger“ istedetfor „samlet Indstilling“; vedtoges med 51 Stemmer mod 9.

3) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Nærværende Lov gjælder ikke alene for selve Kjøbstæderne, men ogsaa for de Bygninger, der opføres paa Kjøbstadens Grund indenfor en Grændse, der efter Communalbestyrelsens Forslag bestemmes af Justitsministeriet.

Hvor en til en Landjurisdiction hørende Grund enten er indesluttet af bebygget Kjøbstadgrund, eller strækker sig ind i samme, eller de paa samme værende Bygninger danne en saadan Fortsættelse af selve Kjøbstaden, at de for denne givne Forfrister findes derpaa at burde anvendes, kan Justitsministeriet udvide Lovens Omraade til en i Henhold hertil bestemt Deel af Landjurisdictionens Grund efter Indstillinger af Communalbestyrelsen og vedkommende Sogneforstanderskab.

vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

4) Udvalgets Forslag til § 2:

3 andet Stykke, ellefte Linie, udgaae Ordene: „i Forhold til hele Byggefladens Størrelse og Værdi og den Forringelse, samme ved Afstaaelsen vil lide“.

vedtoges med 53 Stemmer mod 20.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt det af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgfreds (Varfød) under Nr. 2 til § 2 stillede Forslag.

5) Udvalgets Forslag til samme §:

3 samme Stykke, længer nede, forandres Sætningen: „Bliver ved denne Afstaaelse en tidligere bebygget Grund saaledes indskrænket, at Eieren ikke finder den tjenlig til Genopførelse af sin Bygning, kan han fordrø Grunden overtagen af Kommunen mod Erstatning efter Taxation“, til:

„Foretrækker Eieren at afstaae hele den omhandlede Eiendom fremfor en saadan Deel deraf, er Kommunen pligtig at overtage samme